

РЕШЕНИЕ

№ 2420

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 29.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **1846** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл.6в от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя Н. Й. Г. срещу Писмо изх.№726/15.01.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, в частта му обективираща отказ по Молба на жалбоподателя с вх.№31/04.01.21 г. за освобождаване от задължението за заплащане на наемна цена за периода от 28.11.2020 г. до 22.12.2020 г. по договор за наем от 28.11.20 г.

Наведените основания за оспорване са за противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона-чл.146, т.4 и т.5 АПК.

С писмения отговор по жалбата, обективиран в съпр.писмо по изпращане преписката на съда, ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.В., оспорва основателността на жалбата.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят и ответникът не се представляват.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните по делото е безспорно от фактическа страна, а се установява и от данните по преписката, че на 02.12.2019 г. на основание чл.13, ал.4 от Закона за държавната собственост е сключен Договор за наем №Н-19 между [фирма] като наемател и Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ като наемодател. В договора са определени предмета му, срока на действие, наемната цена и начин на плащане, правата и задълженията на страните по него. Наемната цена по договора е актуализирана със Споразумение №16890/29.12.2020 г.

С молба, заведена с вх.№31/04.01.21 г. в Изпълнителната агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, [фирма], представявано от управителя Н. Г. е поискало „във връзка с удължения срок на обявената извънредна епидемична обстановка, съгл.Заповед №РД-01-677/25.11.20 г. на министъра на здравеопазването, касаеща мерките и борбата срещу пандемията от т.н. корона вирус, изм. със Заповед №РД-01-718/18.12.2020 г. на министъра на здравеопазването, и невъзможността поради нормативна забрана да ползва наетия обект по предназначение, за целия срок от 28.12.20 г. до окончателното отпадане на ограничителните мерки, да бъде освободено от задължението за плащане на определената месечна цена, като същата му бъде опростена.

Междувременно, преди произнасянето по молбата на дружеството, е издадена Заповед №“/05.01.21 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, с която на основание чл. 10, т. 1 и т.14 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция “Военни клубове и военно - почивно дело” и във връзка с чл. 6в от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение /ЗМДВИП/ и Решение № 325/14.05.2020 г. за обявяване на извънредна епидемична обстановка на Министерския съвет на Република България, удължена последно с Решение № 855/ 25.11.2020 г. е заповядано:

1. Наемателите на имоти - държавна собственост, които са подали заявления за освобождаване от заплащане на наемни вноски и за които след проверка на място от нарочна комисия е установено, че са преустановили изцяло дейността в наетия обект:

1.1. Да бъдат освободени изцяло от заплащане на наемна цена за срока на извънредната епидемична обстановка и два месеца след нейната отмяна, при условие че след отмяната продължават да действат противоепидемични мерки, въведени с административен акт и засягащи пряко осъществяваната дейност;

1.2. Да продължат заплащането на консумативи и такса „битови отпадъци“ в уговорения размер;

1.3. На основание чл.6в, ал.2 от ЗМДВИП, да предоставят в ИА „ВКВПД“ съответните финансови /копие от касова книга и ежедневни отчети за посочения период/ и други документи, удостоверяващи обстоятелствата по т.1.

2. Наемателите на имоти- държавна собственост, които са подали заявления за освобождаване от заплащане на наемни вноски и за които след проверка на място от нарочна комисия е установено, че са ограничили осъществяването на дейността си в наетия обект /работят с намалено работно време, с ограничен капацитет и т.н/:

2.1. Да заплащат 50% от дължимата наемна цена за срока на извънредната епидемична обстановка и два месеца след нейната отмяна, при условие, че след отмяната продължават да действат противоепидемични мерки, въведени с

административен акт и засягащи пряко осъществяваната дейност;

2.2. Да продължат заплащането на консумативи и на такса „битови отпадъци“ в уговорения размер;

2.3. На основание чл.бв, ал.2 от ЗМДВИП, да предоставят в ИА „ВКВПД“ съответните финансови /копие от касова книга и ежедневни отчети за посочения период/ и други документи, удостоверяващи обстоятелствата по т.2.

3. Наемателите по т.1 и т.2 се освобождават от заплащане на наемна цена, считано от 22.12.2020г., ако:

3.1 са заплатили всички наемни вноски, дължими за периода на ползване до 22.12.2020г.;

3.2 нямат текущи задължения за консумативи и такса битови отпадъци.

4. Наемателите, които имат задължения по договорите за наем, съгласно т.3.1 и 3.2., могат да ги погасят в 7- дневен срок от влизането на заповедта в сила, след което по отношение на тях ще се прилагат разпоредбите на т. 1.1. и т.2.1.

5. Настоящата заповед се издава на основание чл.бв от ЗМДВИП и се прилага само за наемателите, които са преустановили изцяло/ частично търговската си дейност поради наложена забрана за това с влязъл в сила административен акт на орган на централна/ местна администрация.

В заповедта е посочено още, че неосъществяването на дейност, която не е изрично забранена, не е основание за освобождаване от уговорената наемна цена.

По молбата, подадена от дружеството, в Писмо изх.№726/15.01.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, в оспорената му пред съда част е изложено, че с приемането на чл.бв ЗМДВИП на ръководителите на държавните ведомства е дадена възможност за намаляване размера на вноските за наем или за освобождаване от заплащане наем на наематели физически и юридически лица, които са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредната епидемична обстановка. Разпоредбата има действие заанапред, т.е. от 22.12.2020 г., поради което не съществува правна възможност за освобождаване на дружеството от задължението за заплащане на месечните наемни вноски, считано от 28.11.2020 г. до 22.12.2020 г.

При тези фактически установявания съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима-налице са условията, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК.

Жалбата е насочена срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване- акт издаден от държавен орган - изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“- арг. от чл.8, ал.1 вр.чл.2, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“/ Приет с ПМС № 132 от 27.05.2016 г., обн., ДВ, бр. 42 от 3.06.2016 г., в сила от 1.06.2016 г., доп., бр. 9 от 31.01.2020 г., в сила от 1.02.2020 г./, който по същество обективира отказ за удовлетворяване на молбата на дружеството в частта ѝ за освобождаване от задължението за плащане на наемна цена за периода от 28.11.2020 г. до 22.12.2020 г. Както изрично сочи Конституционният съд в решение № 21 от 26.10.1995 г. по конституционно дело № 18/1995 г., Конституцията не въздига в решаващ критерий конкретната квалификация на административния акт, която в редица случаи може да бъде и спорна. Решаващ е правният ефект на административния акт - дали засяга

субективни права или законни интереси на граждани или юридически лица. От този критерий следва да се ръководят и съдилищата. В тези случаи гражданите и юридическите лица могат да упражнят правото си на защита по чл. 56 от Конституцията чрез съдебното обжалване на административния акт - чл. 120, ал. 2 от Конституцията. В случая по молбата на жалбоподателя с писмото в оспорената му пред съда част по същество е постановен отказ, който несъмнено го засяга неблагоприятно-чл.147, ал.1 АПК.

В преписката липсват данни за датата на получаване на оспорения отказ от жалбоподателя. Жалбоподателят твърди, че го е получил на 02.02.21 г., а ответникът не оспорва този факт. Жалбата е подадена на 16.02.21 г., т.е. при спазване на срока по чл.149, ал.1 АПК. Отделно от това предвид липсата на указание в акта пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, приложим е удълженият 2-месечен срок по чл.140, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл.6в, ал.1 ЗМДВИП, /Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г./, по време на извънредната епидемична обстановка и два месеца след нейната отмяна министрите, областните управители и ръководителите на други ведомства, предоставили под наем или за ползване имоти – държавна собственост, или общинските съвети, предоставили под наем или за ползване имоти – общинска собственост, може да приемат решения, съответно да издадат заповеди, за намаляване размера на вноските за наем и за ползване или за освобождаване от заплащането им изцяло или частично от физически и юридически лица – наематели или ползватели, които са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредната епидемична обстановка.

Първо, нормата е диспозитивна, тя предоставя възможност на посочените в нея адресати при условията на оперативна самостоятелност да преценят дали да приемат решения, съответно да издадат заповеди за намаляване размера на вноските за наем и за ползване или за освобождаване от заплащането им изцяло или частично от физически и юридически лица – наематели или ползватели, които са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредното положение.

Второ, нормата действително е материалноправна. Материалното право е тази част от позитивното право, която дава отговор на въпроса за какви блага и за какво поведение овластява то, какво си оправдан да вършиш, да имаш, да се разпореждаш. Материалноправната норма урежда фактическия състав, осъществил се по време на действието и, като породените правни последици се запазват и при действието на новата, различна правна норма, освен ако в новия закон е изрично уредено обратно действие на новата правна норма-чл.14, ал.1 от Закона за нормативните актове.

В случая, съответно на материалноправния характер на нормата на чл.6в, ал.1 ЗМДВИП е приетото от ответника, че нормата има действие за в бъдеще-от момента на влизането ѝ в сила-22.12.2020 г.- възниква признатата от закона възможност за намаляване размера на вноските за наем и за ползване или за освобождаване от заплащането им изцяло или частично от физически и юридически лица – наематели /какъвто е жалбоподателят/ или ползватели, ако са налице предпоставките визираны в нея-наемателите физически и юридически лица да са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредното положение възможността съответният административен орган.

С § 1 от ЗИД на ЗМДВИП / Обн., ДВ, бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 22.12.2020 г./, с който е създаден чл.6в, не е предвидено обратно действие на нормата, така както е направено например с § 3 от ЗИД на ЗМДВИП / Обн., ДВ, бр. 14 от 17.02.2021 г., в сила от 17.02.2021 г./, с който е създаден чл.6г в ЗМДВИП. Съгласно чл.6г, ал.1 ЗМДВИП /Нов – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г./, за периода от 1 януари 2021 г. до два месеца след отмяната на извънредната епидемична обстановка не се извършва прихващане на подлежащите на отпускане трансфери за общините с невъзстановените в срок безлихвени заеми, предоставени от централния бюджет на общините по чл. 103 и 130ж, ал. 1 от Закона за публичните финанси, и по § 38 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето /ДВ, бр. 44 от 2020 г./.

При липса на установена от закона възможност за освобождаване на дружеството жалбоподател от задължението за заплащане на наем преди 22.12.2020 г., въпросът за съответствието на оспорения отказ с целта на закона /чл.146, т.5 АПК/ е дефинитивно изключен-липсва материалноправна норма на позитивното право спрямо която да се преценява съответствието на упражненото от органа правомощие.

По изложените съображения неоснователната жалба се отхвърля.

С решението разноски не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/. Правото на разноски е възникнало за ответника за осъществената му от юрисконсулт защита чрез писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр. писомо по изпращане на преписката на съда /чл.143, ал.3 АПК/, но не е упражнено-не е поискано присъждането им от съда /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/ до приключване на устните състезания по делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от управителя Н. Й. Г. срещу Писмо изх.№726/15.01.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“, в частта му обективираща отказ по Молба на жалбоподателя с вх.№31/04.01.21 г. за освобождаване от задължението за заплащане на наемна цена за периода от 28.11.2020 г. до 22.12.2020 г. по договор за наем от 28.11.20 г

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, подадена чрез Административен съд-София град, пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: